

ството, изговори ни жестоки, поима ны както
согладатели на-мѣството.

31 И рекохмѣ мѣ : нѣ сме докри (человѣци) :
не сме согладатели.

32 Дванадесетъ братѣ сме, синове на-отца
нашего : единю не съществва : а най младкѣ
(е) на днешній день сосъ отца ни въ землата
Ханаанска.

33 И рече ни синкѣи человѣкъ, който е госпе-
динъ на-мѣството : съ това ще познаемъ че сте
докри (человѣци) : одного ѿ братѣта ви поста-
вете съ мене, и вземете (жито за) гладѣта на-
домовете вы, та си идете :

34 И доведете кодъ мене брата ви най мла-
дыатъ : тогава ще познаемъ че не сте согла-
дателя, но докри сте : и ще ви отдадемъ братѣ
ви, и ще търговвате въ мѣството.

35 И когато испразднѣвахѣ врешицата си, ето,
седмѣ възвелко на-среброто (кешѣ) во врешице-
то мѣ : и като видѣха они и отецъ имъ въз-
зелете на-среброто си, уплашихѣсе.

36 И рече камъ нихъ Іаковъ отецъ имъ : вѣе
мѣ сторихте да се лишимъ ѿ чадата си : Іосифъ
не (съществва), и Симеонъ не (съществва), и
Венѣмина искате да вземете : на мене дойдѣхѣ
сички тѣа !

37 А Рѣвинъ рече на отца си, и говореше :
двѣмината мои синове умъртви, ако го не до-
ведемъ кодъ тебе : предай ми го на рѣбата мою,
и азъ ще го доведемъ пакъ кодъ тебе.

38 А онъ рече : не ще да слѣзе синъ ми сосъ
басъ : защото братъ мѣ умре, и той самъ ш-
стана : и ако мѣ се слѣчи нѣкое нещастѣе въ